

[Drachmann.]

er blevet flyttet ind under Valutacentralen, saaledes hele Handelsforholdet til Udlandet, de gensidige Vareaftaler og lignende Forhold.

Men jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde have railleret over selve Tanken med det erhvervspolitiske Nævn. Det er nemt nok at gøre Nar ad dette Nævn, naar ens egen Regering sjofler det — ja, det er maaske et stærkt Udtryk, lad os sige: negligerer det, saaledes at det faktisk fører en Skyggetilværelse; men tilbage staar et meget alvorligt Problem. Den Vanskelighed, vi i sin Tid sigtede til at faa afhjulpet, da vi gik ind for Nævnets Oprettelse — og det er noget, som ikke opfordrer det ærede Medlem til at raillere —, er, at den danske Rigsdag ogsaa i den nuværende Situation, der er overordentlig interessant, og jeg tør vel sige overordentlig alvorlig i erhvervspolitisk Henseende, saa at sige er det Sted i Landet, der som Korporation betragtet ved mindst om Landets økonomiske Forhold.

Jeg ved meget vel, at der i forskellige Udvalg, f. Eks. i det udenrigspolitiske Nævn, der har Tavshedspligt, og som altid meget pinligt overholder denne Tavshedspligt, til stor Ulempe for de Partier, der gerne skulde vide noget, vides en Del; og jeg ved ogsaa, at Valutakontorets Ledelse ved meget. Men derved kommer vi ikke uden om det, der efter min Mening er et meget alvorligt Problem, og som bidrager stærkt til at sætte Parlamentarismen ned i den lave Kurs, vi nu maa erkende, den har, nemlig at selve Rigsdagen som saadan er uvidende om de erhvervspolitiske Problemer.

Dette kan ikke blive ved at gaa. Enten maa der afholdes lukkede Møder, hvor Rigsdagen som saadan bliver orienteret, idet man overhovedet maa respektere Rigsdagen, eller ogsaa maa man erkende, at Rigsdagen er overflødig, kun et Taleting, et Diskussions-ting, idet Sagerne behandles og afgøres udenfor, i Centraler o. s. v. Men dermed tror jeg ogsaa, man er inde paa en Systemændring, som vel ikke er ønsket fra alle Sider.

Jeg har ikke hermed villet oprulle nogen stor principiel Debat, men blot endnu en Gang villet fremhæve, hvad vi sigtede til med det erhvervspolitiske Nævns Oprettelse, nemlig at Rigsdagen bør have Lejlighed til at følge med og blive orienteret i vor erhvervspolitiske Udvikling. Og navnlig med Henblik paa den Situation, vi er inde i baade valutamæssigt og forhandlingsmæssigt — saa vidt jeg da er underrettet, foregaar der meget vigtige Forhandlinger

sydpaa og til anden Side —, synes jeg oprigtigt talt ikke, at Tiden er inde for Regeringspartiets Ordfører til at slaa hele denne Tanke væk med en Spøg.

Men, som sagt, som Forholdene har udviklet sig, siger vi: Enten maa det være Alvor med dette erhvervspolitiske Nævn, eller ogsaa er vi villige til at ophæve det, saa er der ingen Fejltagelser mulige mere. Men jeg tror altsaa, at af Hensyn til hele Situationen og til hele Rigsdagens Nytte og Virkekraft maa man ind paa andre Veje; der maa afholdes lukkede Møder eller foretages andre Foranstaltninger, Rigsdagen maa være underrettet om, hvad der foregaar, og vi maa deltage i dette Arbejde i større Udstrækning end hidtil.

Af nyt er der i Lovforslaget egentlig kun den, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup omtalte, Udvidelse af Beløbet, som omhandles i § 4, og af Motiverne og Virkeomraadet for § 4. Det undrer mig jo lidt, at Venstre synes at ville gaa imod Udvidelsen af Beløbet, nu da vi finder, at der er kommet nogen Ræson i det hele. Tidligere holdt vi fra konservativ Side igen paa de Beløb, der var foreslaaet fra Regeringsside — der var vist til at begynde med foreslaaet 8 eller 6 Mill. Kr. —, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Venstrepartiet i sin Helhed gik den Gang med til disse, jeg synes meget luftige Formaal: Koncentration og alt det, som heller ikke blev til noget videre; men nu, hvor der virkelig kommer fast Bund under det hele, viger man tilbage.

Det maa selvfølgelig det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti om, jeg kan blot sige, at vi fra vor Side er villige til at støtte den af Ministeren foreslaaede Bestemmelse, idet vi dog selvfølgelig maa tage det Forbehold, at det her drejer sig om et Omraade, der indbyder til megen Forsigtighed og Varsomhed; men jeg tror jo ogsaa, den højtærede Minister er ganske enig i de Betragtninger, jeg her fremfører. Det er selvfølgelig ikke Meningen at paaføre forskellige Industrier statsprivilegeret illoyal Konkurrence eller at komme i Klammeri med Udlandet gennem Mestbegunstigelsesaftaler, eller hvad det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ellers hentydede til; men en Udvidelse af Beløbet er vi, som sagt, stemt for, og jeg personlig har den Opfattelse, at saaledes som Forholdene i alle Retninger har udviklet sig, vil der være god og rimelig Anvendelse for den Kreditudvidelse, der her foreslaas.

Vi kan kun være tilfredse med, at man kommer ind paa et mere forretningsmæssigt